HISTORIE SPORTU V ČR

Na nedávno ukončených Olympijských hrách v Pekingu získala česká výprava tři zlaté a stejný počet stříbrných medailí a v celkovém hodnocení států obsadila 24. místo. Nechci hodnotit zda jde o dobré či špatné umístění, podívejme se spíše trochu do minulosti na historii sportu v ČR a některé zajímavé okamžiky českého olympionismu.

ilustrační foto

Sport má v českých zemích velmi dlouhou tradici, jejíž počátky bychom mohli hledat už ve čtrnáctém století za vlády Lucemburků. Tehdy se totiž začala vzmáhat obliba nejrůznějších rytířských turnajů, jež můžeme označit za předchůdce sportovních klání.

Od šestnáctého století se k oblíbeným aktivitám přidalo také sáňkování a bruslení. Brusle ale vznikly zřejmě už ve století třináctém. Kromě bruslí s dřevěnou základnou a kovovým nožem se bruslilo dokonce i na nabroušených kostech.

A na přelomu patnáctého a šestnáctého století se objevují první halové sporty, respektive sporty pěstované v tzv. míčovnách. V České republice je dodnes dochovaná míčovna například na Pražském hradě. V takových míčovnách šlechtici hráli něco jako tenis a jiné míčové sporty, ale věnovali se například i lukostřelbě. Postupně se rovněž stávala oblíbenou hra v kuželky. V sedmnáctém století vznikla Královská česká zemská stavovská šermírna, tady se zrodil sportovní šerm.

Olympijské hry

Vůbec prvního velkého olympijského úspěchu dosáhl na OH v Paříži v roce 1900 František Janda-Suk v hodu diskem, v němž výkonem 35,25 m obsadil 2. místo za Maďarem Rudolfem Bauerem a získal tak pro naše barvy první olympijskou medaili. Janda-Suk získal medaili díky novému, osobitému stylu – hodu s otočkou, který brzy získal následovníky a nakonec v diskařském kruhu zdomácněl.

O první medaile pro Československo, vzniklé v roce 1918, bojovali českoslovenští sportovci na OH v Antverpách v roce 1920. První želízko v ohni znamenali hokejisté, kteří odehráli premiérový olympijský turnaj v ledním hokeji. V turnaji obsadili 3. místo a tím se také stali vůbec prvními medailisty samostatného Československa.

O první zlatou olympijskou medaili pro Československo se zasloužil v Paříži o 4 roky později ve šplhu na laně Bedřich Šupčík. Jeho čas 7,2 s na osmimetrovém laně bez přírazu byl v té době považován za světový rekord. Šupčíkovou zásluhou zazněla poprvé na olympijských hrách československá hymna a na nejvyšší stožár stoupala červenomodrobílá vlajka.

Na OH v Berlíně v roce 1936 byla poprvé mezi olympijskými disciplínami zařazena kanoistika. Z třinácti našich vodáků, kteří do Berlína odcestovali, se jedenáct z nich v různých disciplínách umístilo do šestého místa. V kanoistickém závodě dvojic na 1000 m vybojovali zlaté medaile Jan Brzák-Felix společně s Václavem Syrovátkou, na desetikilometrové trati je napodobili Zdeněk Škrdlant s Václavem Mottlem a získali druhé kanoistické zlato pro Československo. Medailovou sbírku o stříbro rozšířil na singlkánoi na kilometrové trati Bohuslav Karlík. Kajakáři připojili jedno čtvrté, dvě pátá a jedno šesté místo. Vodáci se stali nejúspěšnější částí československé výpravy, která z Berlína přivezla dohromady tři zlaté a pět stříbrných medailí.

První poválečné OH se konaly v Londýně v roce 1948. Českoslovenští reprezentanti dokázali vybojovat šest zlatých, dvě stříbrné a tři bronzové medaile. Svou první zlatou medaili tu získal jeden z nejslavnějších československých atletů, běžec Emil Zátopek.

Ten na dalších OH v Helsinkách získal tři zlaté v nejtěžších běžeckých atletických disciplínách - v běhu na 5000 m, 10 000 m a v maratonu. Jeho manželka Dana Zátopková získala zlato v hodu oštěpem. Českoslovenští reprezentanti získali v Helsinkách sedm zlatých medailí, tři stříbrné a tři bronzové.

Tokijské hry v roce 1964 ale předčily sportovní úrovní všechny hry předcházející. Československá výprava dosáhla dosud největšího úspěchu. Stejně jako v Helsinkách obsadila v celkovém hodnocení desáté místo, tentokráte ovšem v mnohem větší konkurenci a s větším ziskem medailí: 5 zlatých, 6 stříbrných, 3 bronzové.

Naposledy společně soutěžili Češi a Slováci pod společnou vlajkou na OH v Barceloně v roce 1992. Československá federativní republika získala ve Španělsku sedm medailí. Čtyři zlaté, dvě stříbrné a jednu bronzovou.

Zdroj:
www.czech.cz
www.wikipedia.cz

ČESKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR

18. května 1899 byl založen z podnětu PhDr. Jiřího Gutha-Jarkovského, člena Mezinárodního olympijského výboru, a známého českého sportovního funkcionáře Josefa Rösslera-Ořovského Český olympijský výbor.

Ten měl plnit funkci výboru pro zajištění české účasti na II. olympijských hrách r. 1900 v Paříži. 7. března 1900 se přeměnil ve stálý orgán českého sportu, a patří tedy mezi vůbec nejstarší národní olympijské výbory trvalého charakteru (tehdy většina NOV vznikala a pracovala jen krátce před konáním olympijských her). Dne 18. června 1919 se přeměnil na Československý olympijský výbor. V letech Protektorátu Čechy a Morava se opět nazýval Český olympijský výbor. V červnu 1939 byla na zasedání MOV v Londýně potvrzena jeho samostatnost.

Po smrti PhDr. Jiřího St. Gutha-Jarkovského v lednu 1943 se německé protektorátní úřady připravovaly na zásah proti ČOV. Aby tomu funkcionáři ČOV předešli (a aby zabránili zabavení majetku), na valné hromadě dne 29. dubna 1943 se tzv. „dobrovolně“ rozešli a majetek předali Českému všesportovnímu výboru.

V květnu 1945 Československý olympijský výbor obnovil svoji činnost a převzal uschovaný majetek. Jako spolek pracoval až do prosince 1951, kdy byl začleněn jako odbor do tzv. Jednotné tělovýchovné organizace, nadále pro zahraničí existoval jen pro forma. Po vzniku Státního výboru pro tělesnou výchovu a sport (podle zákona z prosince 1952) byl jeho součástí.

V březnu 1957 se ustavila nová tělovýchovná organizace, Československý svaz tělesné výchovy. Československý olympijský výbor (ČSOV) zůstal i nadále jen jeho odborem, přesto došlo k oživení činnosti. Výbor skutečně začal pracovat a zahájil přípravu pro kandidaturu Prahy na pořádání XX. olympijských her v roce 1980. Následná normalizace jeho činnost opět omezila, od kandidatury byl nucen odstoupit a XX. OH 1980 uspořádala Moskva.

V polovině 70. let došlo k novému oživení činnosti ČSOV, když v rámci ČSOV začaly od roku 1975 pracovat Československý klub olympioniků a od roku 1977 Československý klub fair play. V roce 1987 byla za osobní účasti předsedy Mezinárodního olympijského výboru Juana Antonia Samaranche založena Čs. olympijská akademie.

V průběhu sametové revoluce v listopadu 1989 se Čs. olympijský výbor osamostatnil a v dubnu 1990 byly přijaty nové stanovy a zvolen nový výbor v čele se sedmináso bnou olympijskou vítězkou ve sportovní gymnastice Věrou Čáslavskou.

V souvislosti s přípravami na rozdělení Československa na dva samostatné státy, Českou republiku a Slovenskou republiku, se dne 21. prosince 1992 sešli čeští členové ČSOV a obnovili činnost Českého olympijského výboru (když již 19. prosince 1992 vznikl Slovenský olympijský výbor).

V hlavním městě České republiky Praze se v červenci 2003 konalo 115. zasedání Mezinárodního olympijského výboru, právě tady byl zvolen pořadatel Zimních olympijských her 2010 - Vancouver.

INZERCE

SUDOKU

Těžké Sudoku (A)

	3	7		9				5
	8		5					
		4			6			
3					9	1	2	
7								3
	2	9	8					6
			4			9		
					2		1	
6				8		3	7	

Velmi těžké Sudoku (B)

				4	1		6	
8			9			7		
			5		6			
3	5					8		1
	9						7	
2		7					3	6
			3		8			
		1			9			4
	7		1	5				

Pole hry Sudoku tvoří devět polí v devíti čtvercích, které společně tvoří jeden velký čtverec. Úkolem je doplnit tabulku číslicemi 1 až 9. Každé číslo se může vyskytovat pouze jednou ve stejném čtverci. Každé číslo může být v každém řádku nebo sloupci celého pole také vždy jen jednou.

Řešení A

2	3	7	1	9	8	6	4	5
9	8	6	5	4	7	2	3	1
5	1	4	3	2	6	7	8	9
3	4	8	6	5	9	1	2	7
7	6	5	2	1	4	8	9	3
1	2	9	8	7	3	4	5	6
8	7	1	4	3	5	9	6	2
4	9	3	7	6	2	5	1	8
6	5	2	9	8	1	3	7	4

Řešení B

7	3	5	8	4	1	2	6	9
8	6	4	9	3	2	7	1	5
1	2	9	5	7	6	4	8	3
3	5	6	2	9	7	8	4	1
4	9	8	6	1	3	5	7	2
2	1	7	4	8	5	9	3	6
5	4	2	3	6	8	1	9	7
6	8	1	7	2	9	3	5	4
9	7	3	1	5	4	6	2	8